

føge nøie, er, om denne Valgkampagne er bleven ført paa en saadan Maade, at det vil være forsvaret fra Folkethinget at godkjende Valget, og det faar man kun Bested om ved at udsætte Valget og henvise de indkomne Klager til det staaende Udvalg for Valgbrevens Prøvelse.

Sagd: Jeg skal ikke trætte Thingets Opmærksomhed længe, men jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Bernsen) sagde, og den Maade, hvorpaa han vilde forsvare den almindelige Valgret, som han syntes at være en saa overordentlig varm og inderlig Forsvarer af. Jeg synes dog, at det er en høist underlig Maade, at forsvare den almindelige Valgret paa, saaledes at det store Flertal af Vælgere inden Ret faar og et Par af det ærede Medlems Meningsfæller kan faae større Ret end alle de Andre. Det, hvorom det dreier sig, er dette, det langt overveiende Flertal siger, hvem det ønskes, der skal repræsentere Landet; men saa kommer den faldne Kandidat og nogle Meningsfæller af ham og opstiller nogle Ankepunkter — om de ere sande eller ikke, er ikke afgjørende for Udfaldet. De ere saa ubetydelige, at de ikke kunne tillægges nogen Betydning for Valgets Udfald; men saa siger det ærede Medlem, at han af lutter Omsorg for den almindelige Valgret vil have, at det store Flertal af Vælgernes Ønsker, Mening og Forlangende om at faae en bestemt Kandidat til at repræsentere dem ikke skal respekteres, men derimod det Par Vælgere, som det ærede Medlem særlig interesserer sig for. Den ærede Ordfører for Flertallet sagde, at jeg udtalte mig saa heftigt om Blades Agitation, og at jeg skulde vende mig til Høires egne Blade. Men jeg veed ikke, at jeg er optraadt heftigt; jeg har kun nævnt et vist specielt Tilfælde, det var netop det Blad, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) staar i nært Forhold til. Det vil altsaa ses, at Renssabet mellem det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og mig ikke er større, end at vi kunne optræde mod hinanden i min egen Valgkreds. Jeg vil ikke desto mindre paaføjnne, at vi kunne mødes i fælles Anskuelse af, hvad der er rigtigt, og det have vi her. Jeg skal med Hensyn til den stærke Vægt, som den ærede Ordfører lagde paa, at det var under Eds Tilbud, at disse Mænd have afgivet Oplysninger om Valgtryk og Bestikkelser, sige, at jeg vil ikke kaste Skygge paa disse Mænd eller paa deres Udtalelse, men kon-

statere som en Kjendsgjerning, at man mange Gange under en Valgkamp vil kunne høre Folk sige, at det og det for de gjøre deres Ed paa, men at, hvis disse Folk bleve kaldte op for Retten og virkelig skulde afgive deres Ed, vilde de betænke sig to Gange derpaa. Det er en Sætning, jeg udtaler i Almindelighed og uden at ville have den anvendt direkte paa det omtalte Telegram eller paa de Mænd, der skulle have udtalt sig paa den angivne Maade. Jeg siger kun, at naar man staar overfor Spørgsmaalet i sin Almindelighed, er det, der her er fremkommet, ikke afgjørende. Under alle Omstændigheder rammer det jo kun et Par enkelte Tilfælde af det store Dvortal, hvormed Kredsen har tilkjendegivet, hvem den ønsker sig repræsenteret af, og jeg tror, at hvem der er Ven af den almindelige Valgret, kan ikke være i Tvivl om, hvorledes den i dette Tilfælde har givet sig tilkjende, og at han her maa respektere det store Flertal.

Berg: Det forekommer mig dog, at vi fra den ærede Ordfører for det Udvalg, der behandler Orøvalget, maa kunne vente, at han paa mit Spørgsmaal vil meddele os, om den Klage, han omtalte i Lørdags, er kommen tilstede eller ikke (S. K. Lauridsen: Maa jeg bede om Orødet!). Thi det er efter min Mening et overordentlig vigtigt Moment for os, naar vi som Jury upartist skulle dømme i denne Sag. I Lørdags udsatte vi dette Valg, fordi der blev sagt, at der var en Klage undervejs; men i Dag have vi endnu ikke faaet at vide, om den virkelig er indkommen, eller hvad den indeholder, og det maa jo dog først ske, forinden vi efter vort bedste Skøn og paa de foreliggende Oplysninger kunne dømme derom. Jeg skal, da jeg nu hører, at den ærede Ordfører har forlangt Orødet, foreløbig ikke udtale mig videre derom, men afvente, hvad han vil sige, og om han vil stille noget Forslag eller ikke.

Jeg takker det ærede Medlem fra Lange-land (Brandes) for den Assistance, han tilføjer mig heri Salen for min Virksomhed. Det skulde være mig overordentlig kjært, om hans Tilfagn kunde ske Fyldest, jeg er ikke saa indviet i Hemmelighederne til den anden Side, at jeg ikke nok nærer Haab om, at det har Noget paa sig, naar det ærede Medlem mener, at Høire her i Salen er isærd med at forlade sit Standpunkt og gaa over til det, som jeg har kjæmpet for, og som jeg anser for rigtigt. Det vil som sagt være mig overordentligt kjært at se denne Omvendelse; thi jeg har jo været Vidne til forskellige andre Omvendelser her i Salen i de